УДК 532.465

МОДЕЛЬ МІГРАЦІЇ РАДІОНУКЛІДІВ У ДОННОМУ ШАРІ НАМУЛІВ

Ι. Ο. ΕΡΟΒΥΕΗΚΟ

Інститут проблем математичних машин і систем НАН України, Київ 03187, просп. академіка Глушкова, 42 e-mail: kterletska@gmail.com

Отримано 20.03.2016

Представлена нова тривимірна чисельна модель дисперсії радіонуклідів у морях і внутрішніх водоймах. Модель враховує взаємодію з багатофракційними зваженими і донними намулами. Багатошарове представленя донних відкладень дозволяє описувати міграцію радіонуклідів у донних намулах за рахунок змучування, осідання зважених намулів, а також за рахунок молекулярної дифузії в поровой воді і механічному перемішуванню донними організмами. Результати чисельних розрахунків зпівставлені з лабораторним експериментом по міграції ¹³⁴Cs в донних відкладеннях.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: донні відкладення, радіонукліди, намули

Представлена новая трехмерная численная модель дисперсии радионуклидов в морях и внутренних водоемах. Модель учитывает взаимодействие с многофракционными взвешенными и донными наносами. Многослойное представление донных отложений позволяет описывать миграцию радионуклидов в донных отложениях за счет взмучивания, оседания взвешенных наносов, а также за счёт молекулярной диффузии в поровой воде и механическому перемешиванию донными организмами. Результаты численных расчётов сопоставлены с лабораторным экспериментом по миграции ^{134}Cs в донных отложениях.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: донные отложения, радионуклиды, наносы

A new three-dimensional numerical model of radionuclides dispersion in the seas and inland waters is presented. The model takes into account the interaction with multifractional suspended and bottom sediments. Multylayer description of bed sediments allows to describe radionuclide migration in μ meents bediments due to erosion, deposition of suspended sediment, as well as due to molecular diffusion in the pore water and mechanical mixing by benthic organisms. The results of numerical calculations are compared with experimental laboratory experiment for migration f¹³⁴Cs in bed sediments.

KEY WORDS: bottom sediments, radionuclides

вступ

Головним джерелом антропогенних радіонуклідів у водоймах та намулах є атмосферне випадіння внаслідок випробовувань ядерної зброї, які почалися в 40-х роках минулого сторіччя та досягли максимуму в 60-х роках. Техногенні аварії, найвідомішими з яким є аварії на Чорнобильскій та Фукусімський АЕС, є причиною високого локального забруднення атмосфери та водного середовища. Радіонукліди, що потрапили до водного середовища, розчиняються у воді, адсорбуються на часточках зважених та донних намулів. Потрапляючи у верхній донний шар ґрунту забруднення поширюються вглиб завдяки випадінню завислих намулів, через молекулярну дифузію в поровій воді та за рахунок біотурбації - механічному перемішуванню намулів живими організмами. В стоячих водоймах, таких як озера та ставки, за допомогою аналізу забруднення донних відкладень можна досліджувати історію забруднення водойми, якщо відомі механізми міграції радіонуклідів у ґрунті. Пошарове датування донних відкладень дозволяє редовища за весь період антропогенного впливу. Для датування донних відкладень використовують радіоізотопні методи, основані на вимірах складу антропогенних радіонуклідів з урахуваннях їх розпаду, аналізу хронології та джеререла їхніх походжень. Існують одновимірні моделі міграції радіонуклівдів у донних намулах (див. напр. [1-3]), які засновані на одновимірних рівняннях дифузії, та тривимірні моделі транспорту радіонуклідів у водному шарі і одному шарі донних намулів [4-9]. В цій роботі представлено чисельну математичну тривимірну модель, що описує транспорт радіонуклідів у водному середовищі з багатофракційним складом намулів та міграцію забруднення у донних намулах.

конструювати динаміку забруднення водного сере-

1. ОПИС МОДЕЛІ

Модель переносу радіонуклідів описує основні обмінні процеси в системі вода–багатофракційні намули. У товщі води радіонукліди в розчиненій формі та адсорбовані на твердих частинках пере-

Рис. 1. Схема двоступеневої реакції

носяться течіями (адвекційні процеси) з одночасним впливом турбулентних процесів дифузії. Радіонукліди в розчиненої фазі взаємодіють з фазою радіонуклідів на завислих намулах та донних відкладеннях. Передача активності між розчиненими і адсорбованими нуклідами описується процесами адсорбції-десорбції. Осідання забруднених завислих наносів і розмив дна є важливими шляхами обміну радіонуклідів між дном і завислими намулами. Передача активності між водою та поровою водою у верхньому шарі донних відкладень регулюється дифузійними процесами.

Розглядається двоступенева послідовна кінетична реакція адсорбції радіонуклідів намулами. Первинна адсорбція радіонукліду частинкою намулу відбувається через поверхню частинки, цей процес описується кінетичним коефіцієнтом $k_1(c^{-1})$, який є пропорційним площі поверхні частинки. Швидкість десорбції є постійною і описується коефіцієнтом $k_2(c^{-1})$. Схему двоступеневої реакції показано на рис. 1. Після поверхневої адсорбції починається друга "повільна" фаза реакції, повільна дифузія іонів всередину частинки ([10]). Швидкість адсорбції та десорбції для другої ступені кінетичної реакції контролюється емпіричними параметрами a_{fs}, a_{sf} (рис. 1).

Рівняння для просторово-часової зміни концентрації розчинної фази радіонуклідів у воді C_d^w (Бк·м⁻³) та для концентрації "швидкої" реверсивної та "повільної" фази $C_{p,i}^w$ та $\tilde{C}_{p,i}^w$, відповідно, (Бк·м⁻³) в адсорбованій фазі для кожного класу розмірів намулів *i* у воді запишемо в декартових координатах (x, y, z):

$$\frac{\partial C_d^w}{\partial t} + \vec{U}\nabla C_d^w = -a_{ds} \left(C_d^w \sum_{i=1}^n S_{p,i} K_{d,i} - C_p^w \right) - \lambda C_d^w + DIFF(C_d^w),$$
(1)

$$\begin{split} \frac{\partial C_{p,i}^{w}}{\partial t} + \vec{U}\nabla C_{p,i}^{w} &= W_{p,i}\frac{\partial C_{p,i}^{w}}{\partial z} + \\ + a_{ds}\left(C_{d}^{w}S_{p,i}K_{d,i} - C_{p,i}^{w}\right) - a_{fs}C_{p,i}^{w} + a_{sf}\tilde{C}_{p,i}^{w} - \\ - \lambda C_{p,i}^{w} + DIFF\left(C_{p,i}^{w}\right), \end{split}$$

$$\frac{\partial \tilde{C}_{p,i}^{w}}{\partial t} + \vec{U}\nabla \tilde{C}_{p,i}^{w} = W_{p,i}\frac{\partial \tilde{C}_{p,i}^{w}}{\partial z} + a_{fs}C_{p,i}^{w} - a_{sf}\tilde{C}_{p,i}^{w} - \lambda \tilde{C}_{p,i}^{w} + DIFF\left(\tilde{C}_{p,i}^{w}\right),$$
(3)

де \vec{U} – швидкість течії; $W_{p,i}$ – швидкість осідання частинки завислого намулу; λ – параметр розпаду радіонукліду; $S_{p,i}$ – концентрація завислих намулів кг/м³; DIFF() описує молекулярну та турбулентну дифузію; a_{fs} та a_{sf} (c⁻¹) – пряма та обернена швидкості обміну між швидкою та повільною реверсивними фазами. Зауважимо, що для отримання одноступеневої кінетичної реакції в моделі достатньо покласти a_{fs} та a_{sf} рівними нулеві. Фазовий обмін між розчиненими та швидкими реверсивними радіонуклідами записаний у вигляді швидкості десорпції a_{ds} (c⁻¹) та коефіцієнту розподілу для одноступеневої реакції $K_{d,i}$ (м³кг⁻¹), де

$$K_{d,i} = \frac{k_{1i}}{k_2 S_{p,i}}, \qquad a_{ds} = k_2. \tag{4}$$

Зауважимо, що коефіцієнт розподілу зазвичай визначаеється як відношення концентрації адсорбованого радіонукліду до концетрації розчиненого в стані рівноваги, тобто:

$$K_{d,i} = \lim_{t \to \infty} \frac{C_{p,i}}{S_{p,i}C_w},\tag{5}$$

де $C_{p,i}$ – загальна концентрація адсорбованого радіонукліду. В нашій моделі ми розуміємо коефіцієнт розподілу $K_{d,i}$ як відношення тільки концентрації швидкої реверсивної фази в рівнянні (5). При розгляді лише одноступеневої реакції $K_{d,i}$ має звичайний класичний зміст. Загальна концентрація швидкої реверсивної фракції радіонуклідів в адсорбованому вигляді C_p^w у товщі води має вигляд:

$$C_{p}^{w} = \sum_{i=1}^{n} C_{p,i}^{w}.$$
 (6)

Неперервний вертикальний розподіл намулів та радіоактивності в донних відкладеннях апроксимується в моделі як послідовність добре переміша(1) них *m* шарів, починаючи з верхнього шару (*j*=1) у відповідності з моделлю переносу намулів. Міграція радіоактивності через ці шари відбувається за рахунок дифузії порової води та біотурбації. Рівняня для осередненою за верхнім шаром концентрації в поровій воді C^b_{d,1} (Бк м⁻³) та для концентрації в швидкій та повільній реверсивній фракції
(2) радіонуклідів C^b_{s,i,1} та Č^b_{s,i,1}, відповідно (Бк кг⁻¹),

I.О. Бровченко

в адсорбованій фазі для кожного класу намулів *і* записані у вигляді:

$$\frac{\partial Z_{1}\varepsilon_{1}C_{d,1}^{b}}{\partial t} = \varepsilon_{1}W_{pw}^{(0,1)}\left(C_{d}^{w}(-H) - C_{d,1}^{b}\right) - W_{pw}^{(1,2)}\left(\varepsilon_{1}C_{d,1}^{b} - \varepsilon_{2}C_{d,2}^{b}\right) - a_{ds}\theta Z_{1}(1-\varepsilon_{1}) \times \left(C_{d,1}^{b}\sum_{i=0}^{n}\rho_{s,i}\phi_{i,1}K_{d,i} - C_{s,1}^{b}\right) - \lambda\varepsilon_{1}Z_{1}C_{d,1}^{b},$$
(7)

$$\frac{\partial Z_1 \phi_{i,1} C_{s,i,1}^b}{\partial t} = -W_{bt}^{(1,2)} \left(\phi_{i,1} C_{s,i,1}^b - \phi_{i,2} C_{s,i,2}^b \right) + \\
+ a_{ds} \theta \phi_{i,1} Z_1 \left(K_{d,i} C_{d,1}^b - C_{s,i,1}^b \right) - \\
- a_{fs} \phi_{i,1} Z_1 C_{s,i,1}^b + a_{sf} \phi_{i,1} Z_1 \tilde{C}_{s,i,1}^b + \\
+ \frac{\phi_{i,1} D_i C_{s,i}^w}{S_i \rho_{s,i} (1 - \varepsilon_1)} - \frac{E_i C_{s,i,1}^b}{\rho_{s,i} (1 - \varepsilon_1)} - \lambda \phi_{i,1} Z_1 C_{s,i,1}^b,$$
(8)

$$\frac{\partial Z_1 \phi_{i,1} C^b_{s,i,1}}{\partial t} = -W^{(1,2)}_{bt} \left(\phi_{i,1} \tilde{C}^b_{s,i,1} - \phi_{i,2} \tilde{C}^b_{s,i,2} \right) + \\
+ a_{fs} \phi_{i,1} Z_1 C^b_{s,i,1} - a_{sf} \phi_{i,1} Z_1 \tilde{C}^b_{s,i,1} + \\
+ \frac{\phi_{i,1} D_i \tilde{C}^w_{s,i}}{S_i \rho_{s,i} (1 - \varepsilon_1)} - \frac{E_i \tilde{C}^b_{s,i,1}}{\rho_s (1 - \varepsilon_1)} - \lambda \phi_{i,1} Z_1 \tilde{C}^b_{s,i,1}.$$
(9)

Тут Z_i – товщина *i*-го шару донних відкладень; $W_{pw}^{(i,i+1)} 6 W_{bt}^{(i,i+1)}$ – швидкість обміну між шарами *i* та *i* + 1 за рахунок молекулярної дифузії та біотурбації, відповідно; $\rho_{s,i}$ – густина намулу класу *i*; $\phi_{i,j}$ – фракційний склад намулу класу *i* в донному шарі *j*; ε_j – пористість у шарі *j*. Рівняння для осереднених по шару концентрацій в поровій воді та концентрацій швидкої та повільної фракції радіонуклідів $C_{d,j}^b, C_{s,i,j}^b, \tilde{C}_{s,i,j}^b$, відповідно, для решти донних шарів (1 < *j* ≤ *m*):

$$\frac{\partial Z_{j}\varepsilon_{j}C_{d,j}^{b}}{\partial t} = W_{pw}^{(j-1,j)} \left(\varepsilon_{j-1}C_{d,j-1}^{b} - \varepsilon_{j}C_{d,j}^{b}\right) - W_{pw}^{(j,j+1)} \left(\varepsilon_{j}C_{d,j}^{b} - \varepsilon_{j+1}C_{d,j+1}^{b}\right) - a_{ds}\theta Z_{j}(1-\varepsilon_{j}) \times \left(C_{d,j}^{b}\sum_{i=0}^{n}\rho_{s,i}\phi_{i,j}K_{d,i} - C_{s,j}^{b}\right) - \lambda\varepsilon_{j}Z_{j}C_{d,j}^{b},$$
(10)

$$\frac{\partial Z_{j}\phi_{i}C_{s,i,j}^{b}}{\partial t} = W_{bt}^{(j-1,j)} \left(\phi_{i,j-1}C_{s,i,j-1}^{b} - \phi_{i,j}C_{s,i,j}^{b}\right) - W_{bt}^{(j,j+1)} \left(\phi_{i,j}C_{s,i,j}^{b} - \phi_{i,j+1}C_{s,i,j+1}^{b}\right) + a_{ds}\theta\phi_{i,j}Z_{j} \left(K_{d,i,j}^{b}C_{d,j}^{b} - C_{s,i,j}^{b}\right) - a_{fs}\phi_{i,j}Z_{j}C_{s,i,j}^{b} + a_{sf}\phi_{i,j}Z_{j}\tilde{C}_{s,i,j}^{b} - \lambda\phi_{i,j}Z_{j}C_{s,i,j}^{b}, \tag{11}$$

$$\frac{\partial Z_{j}\phi_{j}\tilde{C}_{s,i,1}^{b}}{\partial t} = W_{bt}^{(j-1,j)} \left(\phi_{j-1}\tilde{C}_{s,i,j-1}^{b} - \phi_{j}\tilde{C}_{s,i,j}^{b}\right) - W_{bt}^{(j,j+1)} \left(\phi_{j}\tilde{C}_{s,i,j}^{b} - \phi_{j+1}\tilde{C}_{s,i,j+1}^{b}\right) + a_{fs}\phi_{i,j}Z_{j}C_{s,i,1}^{b} - a_{sf}\phi_{i,j}Z_{j}\tilde{C}_{s,i,1}^{b} - \lambda\phi_{i,j}Z_{j}\tilde{C}_{s,i,1}^{b},$$
(12)

де θ – корекційний множник для десорпції, що враховує те, що в донних шарах частина пісчинок може бути недоступна для інших частинок намулів завдяки щільному розташуванню частинок [10]. Загальна концентрація швидкої реверсивної фракції C_s^b в донних намулах:

$$C_{s,j}^{b} = \sum_{i=1}^{n} \phi_{i,j} C_{s,i,j}^{b}.$$
 (13)

Залежність $K_{d,i}$ від діаметру частинки намулу d_i записана за [8] як

$$K_{d,i} = \frac{\chi}{a_{ds}\rho_{s,i}} \frac{6}{d_i},\tag{14}$$

де χ – швидкість обміну (м· с⁻¹). Значення швидкості десорпції згідно [10] приблизно стале для різних типів радіонуклідів: $a_{ds} = 1.16 \cdot 10^{-5} \text{ c}^{-1}$, в той час як χ залежить від типу радіонукліду [10] та солоності *S*:

$$\chi = \chi_0 \frac{S_0}{S_0 + S}.$$
 (15)

де χ_0 це швидкість обміну в прісній воді; $S_0=45$ ([11]).

На вільній поверхі $z = \eta$ граничні умови:

$$\nu_T \frac{\partial C_d^w}{\partial z} - W C_d^w = -q_d, \tag{16}$$

$$\nu_T \frac{\partial C_{p,i}^w}{\partial z} - (W - W_{p,i})C_{p,i}^w = -q_{p,i},\qquad(17)$$

де η – рівень вільної поверхні; q_d та $q_{p,i}$ – потоки випадіння з атмосфери (Бк· м⁻¹с⁻¹) розчинених та адсорбованих радіонуклідів відповідно. Потоки в дно на рівні $z = -H + z_0$:

$$\nu_T \frac{\partial C_d^w}{\partial z} - W C_d^w = \varepsilon_1 W_{pw}^{(0,1)} \left(C_d^w - C_{d,1}^b \right), \quad (18)$$

$$\nu_T \frac{\partial C_{p,i}^w}{\partial z} - (W - W_{p,i})C_{p,i}^w = -\frac{C_{p,i}^w D_i}{S_i} + C_{s,i}^b E_i,$$
(19)

де z_0 – висота шорсткості. Швидкість обміну $W_{pw}^{(0,1)}$ може бути оцінена за виразом [12], що скориговане для шорсткого дна [13]:

$$W_{pw}^{(0,1)} = 0.01778 u_* \text{Re}^{-0.2} \text{Sc}^{-0.604},$$
 (20)

I.О. Бровченко

Рис. 2. Схема лабораторного експерименту [1]

де u_* – швидкість тертя; $\text{Re} = u_* \delta_* \nu_M^{-1}$ – число Рейнольдса; δ_* – середня висота шорсткості елементів; $\text{Sc} = \nu_M / \nu_D$ – число Шмідта; ν_M – кінематична в'язкість; ν_D – коефіцієнт вільної дифузії в розчині.

Швидкість обміну $W_{pw}^{(j,j+1)}$ між шарами донних намулів при j > 0 записується як

$$W_{pw}^{(j,j+1)} = \frac{2\nu'_{D,j}\nu'_{D,j+1}}{\nu'_{D,j}Z_{j+1} + \nu'_{D,j+1}Z_j},$$
 (21)

де $\nu'_{D,j}$ – ефективний коефіцієнт дифузії. Цей коефіцієнт включає коефіцієнт дифузії ν_D , що скоригований на звивистість ψ^2 в намулах та коефіцієнт біотурбації ν_B , бо біотурбація підсилює дифузію в поровій воді через перемішування частинок:

$$\nu'_{D,j} = \frac{\nu_{D,j}}{\psi_j^2} + \nu_B.$$
 (22)

Параметр звивистості пов'язаний з пористістю згідно [13] як $\psi_j^2 = 1 - 2\ln \varepsilon_j.$

1.1. Метод розв'язку

Математична модель, що описана в попередньому розділі, реалізована як розширення чисельних моделей [14] та [15], комп'ютерний код яких є у відкритому доступі. Модель [14] є тривимірної гідродинамічною моделлю з вільною поверхнею, що розраховує поля швидкостей та коефіцієнти турбулентної дифузії. Модель [15] доповнює гідродинамічну модель та розраховує дисперсію зважених та донних намулів. Модель враховує змучування та осідання багатофракційних намулів, морфологічні зміни та еволюцію фракційного складу донних намулів. Модель морфодинаміки використовує представлення дна у вигляді скінченної кількості шарів ґрунту. Причому товщини та характеристики шарів можуть змінюватися в часі, але загальна кількість шарів залишається незмінною. При намиві ґрунту, коли товщина верхнього шару перевущує критичну, на поверхні створюється новий шар, а два донних шари при цьому об'єднуються в один. При розмиві дна, якщо товщина верхнього шару падає до нуля, то верхній шар знищується, а останній нижній шар ділиться навпіл. У такий спосіб підтримується постійна загальна кількість шарів. Представлена в даній роботі модель дисперсії радіонуклідів інтегрована в один програмний код з моделями [14] та [15], та використовує однакові чисельні алгоритми для розв'язання рівняннь задачі. Для чисельного розв'язання рівняннь (1-3) використовується модуль переносу пасивних домішок з моделі [14], а для розв'зяння рівняннь (1)–(3) використовується морфологічний модуль з моделі [15].

1.2. Опис експерименту

Для перевірки роботи моделі був вибраний лабораторний експеримент [1], в якому проводився

Табл. 1. Параметри для чисельного моделювання

Параметр	Значення
Вид радіонукліду	^{134}Cs
Параметр розпаду λ	$1.06 \cdot 10^{-8} \mathrm{c}^{-1}$
Початкова концен-	$1.337\cdot 10^7 \mathrm{Б} \mathrm{\kappa/m}^3$
трація у воді	
К-сть донних шарів	100
Товщина донних ша-	1мм
рів	
Пористість	0.93
Густина намулів	$1420\ \mathrm{kr/m}^3$
Коефіцієнт молеку-	$1.45 \cdot 10^{-9} \mathrm{M}^2 \mathrm{c}$
лярної дифузії	
Коефіцієнт біотурба-	$0 M^2 c$
ції	
K_d	$2 \mathrm{M}^3 / \mathrm{Kr}$
a_{fs}, a_{sf}	$0.25 \cdot 10^{-7}, 0.25 \cdot 10^{-8}c^{-1}$

Рис. 3. Профілі концентрації радіонуклідів після одного року моделювання у порівнянні з лабораторним дослідом [1]: зліва – концентрація у поровій воді; справа – загальна концентрація в намулах

Рис. 4. Профіль концентрації радіонуклідів у швидкій фазі намулів після одного року моделювання у порівнянні з лабораторним дослідом [1]

дослід по розповсюдженню радіонуклідів у донних намулах тільки за рахунок молекулярної дифузії у поровій воді. Такий лабораторний дослід дозволяє дослідити окремо процеси обміну з дном, розповсюдження радіоактивності в шарі намулів та очищення забрудненої води. Такі досліди є корисними для розуміння та оцінки процесів, що відбуваються у водоймах зі стоячою водою (озерах, ставках) після радіоактивного випадіння з атмосфери.

Для проведення лабораторного експерименту [1] було зібрано 14 однакових зразків намулів з озера Іствейт, Великобританія, та поміщені в пластикові трубки діаметром 6.9 см. На рис. 2 показана схема лабораторного досліду. Кожна трубка була сконструйована з набору відокремлюваних концентричних кілець, які були ущільнені водонепроникливою стрічкою та додатково вкриті воском. Глибина води понад намулами була 2 см, в цей об'єм води було впорскнуто 1000Бк ¹³⁴Сs. Дослідні трубки були закорковані та залишені в холодній кімнаті при температурі 4°C.

Через певні періоди часу (15 хв., 3 год., 24 год., 3 д., 10 д., 61 д., 1 рік) дві трубки розпаковувались, зривались воскові пломби та відокремлювались концентричні кільця, починаюи з верхнього. Концентричні кільця відповідали глибинам: 0-0.5, 0.5-1.0, 1.0-1.5, 1.5-2.0, 2-3, 3-4, 4-5, 5-6, 6-8 та 8-10 см. Після цього проводились виміри концентрацій ¹³⁴Cs у поровій воді (Бк/м³) та у намулах (Бк/кг).

2. РЕЗУЛЬТАТИ РОЗРАХУНКІВ

Для чисельного моделювання використовувались параметри, що наведені в табл. 1. Густина намулів, пористість та коефіцієнт K_d наведені в роботі [1].

Окрім концентрації ¹³⁴Сѕ у поровій воді, експериментально вимірювалась загальна концентрація у намулах та концентрація у повільній "незворотній" фазі намулів. Чисельна модель дозволяє відокремлювати "швидку" та "повільну" фази забруднення намулів та дає змогу порівняти розрахунки з експериментальними даними. Експериментально було показано, що в досліді [1] через 1 рік проведення експерименту близько 65% становило забруднення на швидкій обмінній фазі намулів, та лише 35% на повільній фазі. Щоб досягти таких же результатів при чисельному моделюванні були обрані параметри a_{fs}, a_{sf} , що наведені в табл. 1. Так

як не було жодної згадки про наявність живих організмів у намулах, при чисельному моделюванні було припущено, що протягом року в холодній воді без джерела кисню живі організми активності не проявляли. Тому коефіцієнт біотурбації був покладений рівним нулеві.

На рис. 3-4 наведено порівняння результатів моделювання через рік розрахунків з результатами досліду. Показані розраховані та виміряні профілі концентрації радіонуклідів у поровій воді, на швидкій фазі намулів та загальна концентрація у намулах. Порівняня показує, що модель достатньо точно описує розповсюдження радіонуклідів у шарі намулів. Хоча не був відтворений локальний максимум концентрації, що спостерігався у досліді біля поверхні дна.

висновки

Представлена нова чисельна тривимірна модель переносу радіонуклідів у водному середовищі. Модель описує транспорт у водному шарі розчиненого радіонукліду, а також забруднення у багатофракційних завислих намулах. Розглядається окремо перерозподіл забруднення всередині часток намулів між швидкою фазою, яка взаємодіє з розчиненим у воді радіонуклідом, та повільною фазою, яка взаємодіє тільки з швидкою. Для опису міграції забруднення в донних намулах розглядається багатошарове дно, в якому радіонукліди розповсюджуються вглиб дна за рахунок молекулярної дифузії в поровій воді та біотурбації живими донними організмами. За допомогою чисельної моделі був відтворений лабораторний експеримент по міграції ¹³⁴Cs вглиб шарів ґрунту завдяки молекулярній дифузії.

- Smith J.T., Comans R.N.J., Ireland D.G., Nolan L., Hilton J. Experimental and in situ study of radiocaesium transfer across the sediment-water interface and mobility in lake sediments // Applied Geochemistry.- 2000.- 15.- P. 833-848.
- Putyrskaya V., Klemt E. Modeling ¹³⁷Cs migration processes in lake sediments // Journal of Environmental Radioactivity.- 2007.- 96(1-3).- P. 54-62.
- Putyrskaya V., Klemt E., Rollin S. Migration of ¹³⁷Cs in tributaries, lake water and sediment of Lago Maggiore (Italy, Switzerland) – analysis and comparison with Lago di Lugano and other lakes // Journal of Environmental Radioactivity.– 2009.– 100(1).– P. 35-48.

- Monte L., Brittain J.E., Håkanson L., Heling R., Smith J.T., Zheleznyak M. Review and assessment of models used to predict the fate of radionuclides in lakes // Journal of Environmental Radioactivity.-2003.- 69.- P. 177-205.
- 5. Monte L., Periáñez R., Boyer P, Smith J.T., Brittain J. E. The role of physical processes controlling the behaviour of radionuclide contaminants in the aquatic environment: a review of state-of-the-art modelling approaches // Journal of Environmental Radioactivity.- 2009.- 100(9).- P. 779-784.
- Koziy L., Maderich V., Margvelashvili N., Zheleznyak M. Three-dimensional model of radionuclide dispersion in the estuaries and shelf seas // J. Environmental Modeling and Software.- 1998.- 13(5-6).- P. 413-420.
- Margvelashvili N., Maderich V., and Zheleznyak M. THREETOX - a computer code to simulate threedimensional dispersion of radionuclides in stratified water bodies // Radiation Protection Dosimetry.-1997.- 73(1-4).- P. 177-180.
- Periáñez R. Abril J.M., Garcia-Leon M. Modelling the dispersion of non-conservative radionuclides in tidal waters—Part 1: conceptual and mathematical model // Journal of Environmental Radioactivity.– 1996.– **31(2)**.– P. 127-141.
- Periáñez R., Brovchenko I., Duffa C., Jung K.T., Kobayashi T., Lamego F., Maderich V., Min, B.-I., Nies H., Osvath I., Psaltaki M., Suh K. A new comparison of marine dispersion model performances for Fukushima releases in the frame of IAEA MODARIA program // Journal of Environmental Radioactivity.- 2015.- 150.- P. 247-269.
- Periáñez R. Testing the behaviour of different kinetic models for uptake/release of radionuclides between water and sediments when implemented in a marine dispersion model // Journal of Environmental Radioactivity.- 2004.- 71.- P. 243-259.
- Laissaoui A., Abril J.M., Periáñez R., Garcia-Leon M., Garcia-Montano E. Determining kinetic transfer coefficients for radionuclides in estuarine waters: reference values for ¹³³Ba and effects of salinity and suspended load concentrations // Radioanalytical Nuclear Chemistry.- 1998.- 237.- P. 55-61.
- Shaw D.A. and Hanratty T.J. Turbulent mass transfer rates to a wall for large Schmidt numbers // Amer. Inst. Chem. Eng. J.- 1977.- 23.- P. 28-37.
- 13. Boudreau B. P. Diagenetic models and their implementation: Modelling transport and reactions in aquatic sediments.— : Springer, 1997.— 414 p.
- Zhang Y., Baptista A.M. SELFE: A semi-implicit Eulerian-Lagrangian finite-element model for crossscale ocean circulation // Ocean Modelling.- 2008.-21(3-4).- P. 71-96.
- Pinto L., Fortunato A.B., Zhang Y., Oliveira A., Sancho, F.E.P. Development and validation of a three-dimensional morphodynamic modelling system // Ocean Modelling. 2012. – 57-58. – P. 1-14.